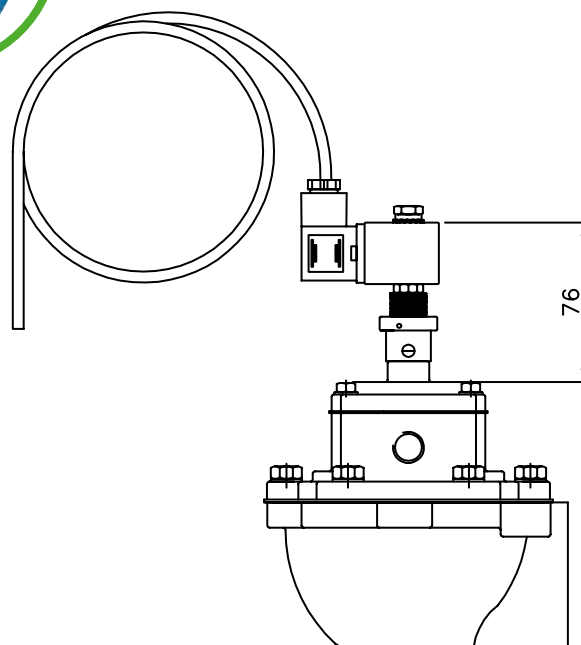

Konfiguracja zaworu
ATEX II 3 GD T5
T140°C (strefa 2 i 22)

W stosunku do wersji standardowych, zawory ATEX ze znakowaniem EXII3GD i IP65, wyposażone są w specjalne cewki i połączenia, które sprawiają, że są one odpowiednie do użytku w strefie 2-22, zachowując praktycznie takie same wymiary gabarytowe.

W przeciwieństwie do poprzedniej wersji, zawory ATEX ze znakowaniem EXII2GD i IP65, są wyposażone w cewkę z kablem połączeniowym całkowicie zintegrowanym w jego obudowie; ponadto posiadają zespół pilota z mosiądzu odpowiedni do użytkowania w strefie 1-21.

Konfiguracja zaworu
ATEX II 2 GD Ex mb II T4
Ex mD 21 T135°C
Ochrona dla bezpieczeństwa
konstrukcyjnego "c" EN 13463-5

Dyrektywa Unii Europejskiej 2014/34/UE określa charakterystyki konstrukcyjne i funkcjonowania (obowiązkowe od 01/07/2003) urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do pracy w potencjalnie wybuchowej atmosferze. Wśród aspektów Dyrektywy, która dotyczy całego ryzyka wybuchu jakiegokolwiek natury (elektrycznej i nieelektrycznej) należy podkreślić:

- wprowadzenie podstawowych wymagań Bezpieczeństwa (All. II – RES)
- zastosowanie zarówno dla materiałów dla kopalń (Gr.I - podziemia) jak i powierzchniowych (Gr.II)
- klasyfikacja urządzeń na „kategorie” w zależności od wymaganego poziomu ochrony
- nadzór produkcji opartej na zakładowych systemach zarządzania Jakością

Dyrektywa Atex bierze pod uwagę po raz pierwszy ryzyko wybuchu spowodowane źródłem typu „nieelektrycznego”, jak na przykład iskrzenie pochodzenia mechanicznego, na skutek uderzenia lub drgań, przegrzewanie powierzchni komponentów mechanicznych i elektrycznych, spowodowanych również zjawiskami nieelektrycznymi, takimi jak drgania, duża prędkość obrotów, bloki mechaniczne i ich przeciążenia. Dyrektywa przewiduje ponadto ocenę ze szczególną uwagą miejsca instalacji, depozyt i funkcjonowanie maszyny, dla jego klasyfikacji w zależności od ewentualnej obecności i/lub tworzenia się atmosfery wybuchowej.

Dyrektywa bierze faktycznie pod uwagę, że same urządzenia mogą być źródłem atmosfery wybuchowej i zawiera odpowiednie ostrzeżenia mające na celu prewencję tego zjawiska (Załącznik II - punkt 1.0.1).

CEL DYREKTYWY - Dyrektywa 2014/34/UE została wdrożona przez Unię Europejską w celu liberalizacji rynku produktów przeznaczonych do pracy w potencjalnie wybuchowej atmosferze, harmonizując charakterystyki techniczne i stosowane normy. Dyrektywa ta ma więc na celu ochronę osób i rzeczy przed ryzykiem pochodzącym z użytkowania urządzeń i systemów ochronnych w „potencjalnie wybuchowej atmosferze”.

ATMOSFERA WYBUCHOWA - Mieszanina substancji palnych w postaci gazów, par, mgieł lub pyłów z powietrzem w warunkach atmosferycznych (temp. od -20°C do +40°C i ciśnienie od 0,8 do 1,1bar zgodnie z normą EN60079 i EN13463-1), w której po wystąpieniu zapłonu, spalanie rozprzestrzenia się na całą niespaloną mieszaninę.

ATMOSFERA POTENCJALNIE WYBUCHOWA - Atmosfera, która w zależności od warunków lokalnych i ruchowych może stać się wybuchowa.

STREFY ZAGROŻENIA WYBUCHEM ZGODNIE Z DYREKTYWĄ 2014/34/UE - Obszary zagrożenia wybuchem podzielone są na strefy, na podstawie częstotliwości pojawiania się atmosfery wybuchowej.

Strefa 0: przestrzeń, w której atmosfera wybuchowa zawierająca mieszaninę z powietrzem substancji palnych w postaci gazów, par, mgieł, występuje stale, często lub przez długie okresy.

Strefa 1: przestrzeń, w której atmosfera wybuchowa zawierająca mieszaninę z powietrzem substancji palnych w postaci gazów, par, mgieł, może czasami wystąpić w trakcie normalnego działania.

DYREKTYWA ATEX 2014/34/UE

Strefa 2: przestrzeń, w której atmosfera wybuchowa zawierająca mieszaninę z powietrzem substancji palnych w postaci gazów, par, mgieł, nie występuje w trakcie normalnego działania a w przypadku wystąpienia, utrzymuje się przez krótki okres.

Strefa 20: przestrzeń, w której atmosfera wybuchowa w postaci obłoku palnego pyłu w powietrzu występuje stale, często lub przez długie okresy.

Strefa 21: przestrzeń, w której atmosfera wybuchowa w postaci obłoku palnego pyłu w powietrzu może czasami wystąpić w trakcie normalnego działania.

Strefa 22: przestrzeń, w której atmosfera wybuchowa w postaci obłoku palnego pyłu w powietrzu nie występuje w trakcie normalnego działania, a w przypadku wystąpienia, utrzymuje się przez krótki okres.

ZGODNOŚĆ MIĘDZY STREFAMI I KATEGORIAMI

GRUPA I (podziemne, metan i/lub pyły łatwopalne)		GRUPA II (powierzchnia, gaz/powietrze lub mieszanka pyłu/powietrza, oparów)					
Kategoria M		Kategoria 1		Kategoria 2		Kategoria 3	
1	2	G	D	G	D	G	D
		Gaz Strefa 0	Pyły Strefa 20	Gaz Strefa 1	Pyły Strefa 21	Gaz Strefa 2	Pyły Strefa 22
Sprzęt, który gwarantuje bardzo wysoki poziom bezpieczeństwa. Operacje zagrożone w razie ewentualnych błędów	Sprzęt, który gwarantuje wysoki poziom bezpieczeństwa. Przerwanie możliwe w razie pojawienia się potencjalnie wybuchowej atmosfery	Dla sprzętu, który gwarantuje bardzo wysoki poziom bezpieczeństwa. W przypadkach, w których potencjalnie wybuchowe atmosfery pojawiają się przez długie okresy czasu lub często.		Dla sprzętu, który gwarantuje wysoki poziom bezpieczeństwa. W przypadkach, w których potencjalnie wybuchowe atmosfery pojawiają się sporadycznie.		Dla sprzętu, który gwarantuje normalny poziom *bezpieczeństwa. W przypadkach, w których potencjalnie wybuchowe atmosfery pojawiają się tylko rzadko i przez krótki czas.	

Klasyfikacja na „Strefy” w kontekście przemysłowym (np. Produkty ATEX Grupy II), w kwestii potencjalnej obecności gazu, oparów, mgieł i pyłów łatwopalnych (w postaci mgły lub warstw) spoczywa na użytkowniku, w miejscach pracy, w których może pojawić się niebezpieczeństwo wybuchu, w konsekwencji jego oceny ryzyka.

We Włoszech wymogi prawne uregulowane są przez Rozporządzenie z mocą ustawy 81/2008 Tytuł XI wdrażające Dyrektywę 2014/34/UE.

Producent dostarcza wszystkich szczegółów dotyczących grup i kategorii produktu, tak by użytkownik mógł zdecydować, w której „Strefie” produkt ATEX może pracować w bezpiecznych warunkach, nawet jeśli nie będzie mógł przewidzieć gdzie i jak faktycznie będzie pracował.